

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 8 maj 2001 *

I mål T-182/99,

Georges Caravelis, tjänsteman vid Europaparlamentet, Bryssel (Belgien), företräd av advokaten C. Tagaras,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrätt av Y. Pantis, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten N. Korogiannakis, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan dels om ogiltigförklaring av parlamentets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad A 4 vid befordringsförfarandet år 1998, dels om skadestånd för den ideella skada sökanden anser sig ha lidit,

* Rättegångsspråk: grekiska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 12 december 2000,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 45.1 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

”En tjänstemans befordran skall beslutas av tillsättningsmyndigheten. Detta skall ske genom att tjänstemannen placeras i den närmast högre lönegraden i den kategori eller i den tjänstegrupp som han tillhör. Befordran skall ske uteslutande

genom ett urval bland de tjänstemän som fullgjort en minimiperiod i sin lönegrad och efter en jämförelse av kvalifikationerna för de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran och av rapporterna om dessa.

...”

- 2 Befordran av tjänstemän vid parlamentet vid befordringsförfarandet år 1998 skedde enligt ett förfarande som faststälts i de interna föreskrifterna för de rådgivande befordringskommittéerna av den 17 januari 1992 (nedan kallade de interna föreskrifterna) och parlamentets ordförandes beslut av den 24 februari 1992 om införande av ett nytt system för förvaltning av tjänster och tjänsteklasser (nedan kallat beslutet av den 24 februari 1992). Dessa bestämmelser har meddelats och motiverats för parlamentets personal genom ett meddelande av den 18 oktober 1995.

- 3 Artikel 3 i de interna föreskrifterna har följande lydelse:

”1. Befordringskommittéerna är behöriga att jämföra [tjänstemän som kan komma i fråga för befordran], vilka har föreslagits för befordran av behörig generaldirektör, inom en tjänsteklass och mellan tjänsteklasser.

2. Befordringskommittéerna skall fatta beslut på grundval av den lista över [tjänstemän som kan komma i fråga för befordran], rangordnade enligt gällande kriterier, vilka framgår av bilagan. Betygen skall justeras med hjälp av korrigeringskoefficienter för att kompensera de skillnader som föreligger vad gäller betygssättning från ett generaldirektorat eller en fristående avdelning till en annan, med undantag för administrativa enheter med mindre än fem tjänstemän som betygats i samma tjänstekategori. Kommittéerna skall fatta beslut på

grundval av den senaste disponibla betygsrapporten men skall samtidigt beakta den föregående rapporten, särskilt vad beträffar de sökande som ligger på gränsen för antalet möjliga befordringar samt varje annat särskilt känsligt fall som kräver en mer noggrann granskning. Kommittéerna skall, från och med en viss betygsnivå, beakta den rörlighet de [tjänstemän som kan komma i fråga för befordran] har haft...

3. Befordringskommittéerna skall upprätta en lista, i företrädesordning, över de tjänstemän som de rekommenderar för befordran.”

4 Av artikel 2 i bilagan till de interna föreskrifterna framgår följande:

”Kommittéerna kan skönsmässigt bedöma de 22 poäng som kan användas för att särskilt beakta

— den yrkesmässiga rörlighet som har förekommit på initiativ av den [tjänsteman som kan komma i fråga för befordran],

— utövandet av funktioner hänförliga till en högre lönegrad utan att tjänstemannen har innehaft en tillfällig anställning,

— utarbetandet av nya arbetssätt som har gynnat arbetseffektiviteten.”

- 5 I punkt II c i den förklaring som har bifogats beslutet av den 24 februari 1992 anges följande:

”Befordringskommittéerna skall fatta beslut på grundval av listor som innehåller alla tjänstemän [som kan komma i fråga för befordran] enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, vilka har upprättats av generaldirektoratet för personal, budget och finans, samt på grundval av förslag som eventuellt har överlämnats av varje generaldirektör...”

Bakgrund

- 6 Sökanden började arbeta som handläggare i lönegrad A 7 vid parlamentet den 14 januari 1982. Han placerades på sekretariatet vid utskottet för ekonomi och valutafrågor vid generaldirektoratet för ”Utskott, kommittéer och delegationer” (GD II). Han befordrades till lönegrad A 6 den 1 april 1984 och till lönegrad A 5 den 1 januari 1993.
- 7 Från den 1 oktober 1997 till den 30 september 1998 var sökanden utsänd till Bank of England. Han återkom till sekretariatet vid utskottet för ekonomi och valutafrågor den 1 oktober 1998.
- 8 Vid befordringsförfarandet år 1998 beräknade tillsättningsmyndigheten att det fanns möjlighet att befordra åtta tjänstemän till lönegrad A 4. Sökanden placerades på sjunde plats på den lista över tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran som upprättades av generaldirektoratet för personal, på delad plats med två andra kolleger med samma poäng, nämligen 71 poäng, fördelade enligt

följande: 59 poäng hänförliga till hans betygsrapport och 12 poäng hänförliga till ålder och tjänstetid.

- 9 Genom meddelande av den 5 juni 1998 anmodade generaldirektoratet för personal generaldirektörerna att, med tanke på befordringskommittéernas arbete, lägga fram rekommendationer som underlag för kommittéernas beslut. Enligt detta meddelande kunde ”dessa rekommendationer avse varje ny relevant omständighet som inte finns upptagen i betygsrapporten”. I meddelandet föreskrevs vidare att antalet rekommendationer skulle begränsas till 20 procent av de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran i varje generaldirektorat.
- 10 Vad beträffar dessa rekommendationer angavs sökanden på sjunde plats på den lista som upprättades av hans generaldirektorat, det vill säga på en plats som inte gjorde det möjligt att ta hänsyn till den rekommendation som rörde honom, eftersom det ovannämnda tröskelvärdet på 20 procent då inte skulle respekteras.
- 11 Den 30 juni 1998 upprättade befordringskommittén för kategori A (nedan kallad befordringskommittén) en lista över åtta tjänstemän som föreslogs tillsättningsmyndigheten för befordran till lönegrad A 4. Sökandens namn fanns inte med på denna lista.
- 12 Den 23 september 1998 beslutade tillsättningsmyndigheten att befordra de tjänstemän som hade föreslagits av befordringskommittén. Detta beslut offentliggjordes den 21 oktober 1998. Fyra kandidater som hade lägre poäng (tre av dem hade 70,75 poäng och den fjärde hade 69,75 poäng) än sökanden befordrades. Två av dessa fyra kandidater hade dessutom ett lägre antal poäng än sökanden om man endast såg till betygsrapporterna.

- 13 Genom skrivelse av den 18 januari 1999, som registrerades den 20 januari 1999, inlämnade sökanden ett klagomål i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, i vilket han begärde att tillsättningsmyndigheten skulle ompröva sitt beslut om upprättande av listan för befordringar år 1998 och lägga till hans namn på denna lista.
- 14 Genom beslut av den 31 maj 1999, avslog tillsättningsmyndigheten detta klagomål.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 15 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 juli 1999.
- 16 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (femte avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Rätten anmodade, såsom en åtgärd för processledning, parlamentet att förete vissa handlingar, bland annat protokollet från befordringskommitténs sammanträde den 30 juni 1998 (nedan kallat protokollet) och att skriftligen besvara vissa frågor före förhandlingen. Parlamentet har efterkommit dessa anmodanden.
- 17 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens muntliga frågor vid förhandlingen den 12 december 2000.

18 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara parlamentets beslut att inte befordra honom till lönegrad A 4 vid befordringsförfarandet år 1998,
- ogiltigförklara parlamentets beslut av den 31 maj 1999 genom vilket hans klagomål av den 18 januari 1999 avslogs,
- i andra hand, förplikta parlamentet att betala 100 000 belgiska franc (BEF) i skadestånd till honom för den ideella skada han har lidit,
- förordna att protokollen från befordringskommitténs sammanträden angående befordringar till lönegrad A 4 vid befordringsförfarandet år 1998 skall företes,
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

19 Parlamentet har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan,

- ogilla, som en följd härav, yrkandet om skadestånd för ideell skada,

- besluta om rättegångskostnaderna enligt gällande rätt.

Yrkandet om ogiltigförklaring

- 20 Till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring har sökanden åberopat en enda grund, nämligen överträdelse av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och av de interna föreskrifterna, vilken består av tre delar. I den första delen har sökanden gjort gällande att det inte har gjorts en korrekt jämförelse mellan hans kvalifikationer och övriga befordringsbara tjänstemäns kvalifikationer, vilket strider mot artikel 45. I den andra delen har sökanden påstått att de kriterier som ligger till grund för generaldirektoratets rekommendationer är rättsstridiga. I den tredje delen har sökanden ifrågasatt det sätt på vilket de 22 extra poängen som nämns i artikel 2 i bilagan till de interna föreskrifterna har fördelats. Sökanden har dessutom vid förhandlingen gjort gällande en ny grund som avser att en person som inte var behörig att delta var närvarande vid befordringskommitténs sammanträde den 30 juni 1998.
- 21 I sin ansökan gjorde sökanden dessutom gällande att det inte fanns någon rättslig grund för att beakta generaldirektoratets rekommendationer inom ramen för det ifrågasatta befordringsförfarandet. I sin replik frånföll han denna grund.
- 22 Förstainstansrätten anser att första delen av grunden bör prövas först.

Parternas argument

- 23 Sökanden har gjort gällande att det ifrågasatta befordringsförfarandet är rättsstridigt eftersom befordringskommittén endast har jämfört kvalifikationerna för de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran vilka hade rekommenderats av generaldirektoraten inom ramen för tröskelvärdet på 20 procent. Han har påpekat att hans generaldirektorat, med tillämpning av detta tröskelvärde, endast kunde rekommendera fyra tjänstemän. Eftersom han befann sig på sjunde plats på listan över de tjänstemän som hans generaldirektorat rekommenderade prövades hans fall inte av befordringskommittén, vilket strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. I enlighet med förstainstansrättens dom av den 25 mars 1999 i mål T-76/98, Hamptaux mot kommissionen (REGP 1999, s. I-A-59 och II-303), punkterna 39—51, skall de omtvistade rättsakterna därför ogiltigförklaras.
- 24 I sin replik har sökanden tillagt att parlamentet, genom att ange att det förelåg en ”faktisk likvärdighet” vad gäller den poängskillnad som fanns till följd av betygsrapporterna mellan honom och två befordrade kandidater, har bortsett ifrån att två tjänstemän har befordrats trots att de hade lägre betyg än vad han hade.
- 25 Parlamentet har gjort gällande att sökandens kvalifikationer har varit föremål för en korrekt och noggrann jämförande bedömning. Parlamentet har anfört att de tjänstemän som befordrades efter denna bedömning hade bättre kvalifikationer än övriga kandidater, inklusive sökanden. Sökanden har dessutom, enligt parlamentet, inte framfört någon uppgift som kan leda till slutsatsen att tillsättningsmyndigheten har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning (förstainstansrättens dom av den 16 december 1999 i mål T-143/98, Cendrowicz mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-273 och II-1341, punkterna 60—67).
- 26 Parlamentet har inte bestritt att befordringskommittén i stor utsträckning har beaktat generaldirektoratens rekommendationer i enlighet med beslutet av den 24 februari 1992 och i enlighet med meddelandet av den 18 oktober 1995. Befordringskommittén har emellertid, samtidigt som den har beaktat den ordning i vilken de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran angavs på den

lista som hade upprättats av generaldirektoratet för personal, även beaktat andra uppgifter, såsom den yrkesmässiga rörligheten, det eventuella utövandet av arbetsuppgifter på en högre tjänst och utvecklingen av nya arbetssätt för att effektivisera arbetet.

- 27 Parlamentet har preciserat att befordringskommittén, efter att ha undersökt alla de tjänstemän som hade placerats på en fördelaktig plats på listan över tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran, inklusive sökanden, lämnade listan över tjänstemän som den rekommenderade för befordran till tillsättningsmyndigheten. Parlamentet har i detta avseende påpekat att såväl upprättandet av listan över tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran som befordringskommitténs beslut och förslag endast utgör ett mellanliggande och förberedande stadium till tillsättningsmyndighetens slutliga beslut.
- 28 I förevarande fall har tillsättningsmyndigheten, enligt parlamentet, fattat det slutliga befordringsbeslutet efter att ha bedömt alla uppgifter som den förfogade över, nämligen den lista över tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran som upprättats av generaldirektoratet för personal, befordringskommitténs bedömningar och förslag, generaldirektoratens rekommendationer och förslag samt övriga användbara uppgifter i ärendet.
- 29 Parlamentet har dessutom anfört att den jämförande bedömning som har gjorts på grundval av betygsrapporterna utvisar att sex av de åtta tjänstemän som befordrades hade betyg som var likvärdiga med eller bättre än sökandens betyg. Vad gäller de två andra befordrade tjänstemännen, var poängskillnaden till sökandens fördel, efter justering med korrigeringskoefficienten, endast 0,25 poäng i ena fallet och en poäng i andra fallet. Det rör sig följaktligen om en "faktisk likvärdighet". För övrigt hade en av dessa två tjänstemän utövat funktioner på en högre tjänst och hans namn var det enda som rekommenderades av hans generaldirektorat. Vad beträffar den andra tjänstemannen rekommenderades han på andra plats, men hans omfattande ansvar ansågs enligt hans generaldirektorat motivera att han skulle prioriteras.

Förstainstansrättens bedömning

- 30 Enligt fast rättspraxis har tillsättningsmyndigheten, vid jämförelsen av de kvalifikationer som skall beaktas vid ett beslut om befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, ett mycket stort utrymme för eget skön, och gemenskapsdomstolarna skall på detta område endast pröva huruvida administrationen, med beaktande av de överväganden som den lagt till grund för sin bedömning, har hållit sig inom rimliga gränser och inte har använt sin befogenhet på ett uppenbart felaktigt sätt. Förstainstansrätten kan således inte göra en egen prövning av de sökandes kvalifikationer och meriter som ersätter tillsättningsmyndighetens bedömning (se särskilt förstainstansrättens dom av den 27 april 1999 i mål T-283/97, *Thinus mot kommissionen*, REGP 1999, s. I-A-69 och II-353, punkt 42).
- 31 Det framgår uttryckligen av artikel 45.1 första stycket i tjänsteföreskrifterna att tillsättningsmyndigheten, vid ett befordringsförfarande, skall göra sitt urval efter en jämförelse av kvalifikationerna för de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran och av betygsrapporterna om dessa. I detta syfte har tillsättningsmyndigheten, enligt fast rättspraxis, enligt tjänsteföreskrifterna befogenhet att göra denna bedömning på det sätt eller enligt den metod som den anser vara lämpligast (se särskilt förstainstansrättens dom av den 22 februari 2000 i mål T-22/99, *Rose mot kommissionen*, REGP 2000, s. II-115, punkt 55).
- 32 Det utrymme för skönsässig bedömning som administrationen har är emellertid begränsat med hänsyn till kravet på att jämförelsen av sökandena skall ske opartiskt och med omsorg, i tjänstens intresse och i enlighet med likabehandlingsprincipen. I praktiken skall denna jämförelse ske på grundval av jämlikhet och med utgångspunkt i jämförbara informationskällor och upplysningar (se förstainstansrättens dom av den 21 september 1999 i mål T-157/98, *Oliveira mot parlamentet*, REGP 1999, s. I-A-163 och II-851, punkt 35). Det är för övrigt endast i andra hand som tillsättningsmyndigheten kan ta hänsyn till ålder och det antal tjänsteår som sökandena har i lönegraden eller i tjänsten (se förstainstansrättens dom av den 5 mars 1998 i mål T-221/96, *Manzo-Tafaro mot kommissionen*, REGP 1998, s. I-A-115 och II-307, punkt 17).

- 33 Betygsrapporten utgör dessutom en oundgänglig bedömningsfaktor varje gång en tjänstemans karriär beaktas av en överordnad (se särskilt förstainstansrättens dom av den 16 september 1998 i mål T-234/97, Rasmussen mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-507 och II-1533, punkt 36). Förstainstansrätten har för övrigt fastställt att en förberedande bedömning av personalakterna för de tjänstemän som kan komma i fråga för en befordran vid de olika direktoraten inte kan vara till men för en jämförande bedömning som omfattar deras kvalifikationer och tvärtom bidrar till principen om god förvaltning. Förstainstansrätten har emellertid även fastställt att en sådan förberedande undersökning vid generaldirektoraten inte får ersätta den jämförelse som därefter, när så är föreskrivet, skall göras av befordringskommittén. Varje tjänsteman som kan befordras har således rätt att förvänta sig att befordringskommittén skall jämföra hans kvalifikationer med kvalifikationerna hos övriga tjänstemän som kan befordras i den lönegrad som är aktuell (se domen i det ovannämnda målet Rose mot kommissionen, punkterna 56 och 57).
- 34 För att den jämförande bedömningen av kvalifikationerna hos samtliga tjänstemän som kan befordras inte skall bli meningslös, är det för övrigt viktigt att tillsättningsmyndigheten inte nöjer sig med att bedöma kvalifikationerna endast hos de tjänstemän som är högst placerade på de olika listor som generaldirektoraten har upprättat (se domen i det ovannämnda målet Rose mot kommissionen, punkt 59).
- 35 I detta sammanhang skall det omedelbart påpekas att det finns ett antal uppgifter som är tillräckligt samstämmiga för att man skall kunna dra slutsatsen att det i förevarande fall inte har gjorts någon riktig jämförelse av kvalifikationerna hos de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran.
- 36 Av handlingarna framgår att 54 tjänstemän vid parlamentet kunde komma i fråga för en befordran till lönegrad A 4 när det ifrågasatta befordringsförfarandet inleddes. Generaldirektoratet för personal upprättade en lista över dessa tjänstemän, i fallande ordning enligt de poäng som beräknades på grundval av deras

betygsrapporter, en grundbetygssättning som justerades med hjälp av den korrigeringskoefficient som hade beräknats av generaldirektoratet, på grundval av ålder och tjänstetid. De sammanlagda poäng som erhöles av de 33 första tjänstemännen på denna lista varierar mellan 73 och 69.

Sammanställning av den lista på tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran vilken förberetts av generaldirektoratet för personal den 1 januari 1998

Kategori: A Lönegrad: 5

Befordringsbara: 54

Nr	Namn	GD	Grundbetyg	Korrigeringskoefficient	Sammanlagt betyg	Totalt
1	CC	II	59	0,00	59,00	73,00
2	KC	II	60	0,00	60,00	72,00
3	CCH	III	59	0,00	59,00	71,75
4	PF	IV	58	-0,25	57,75	71,75
5	BK	SJ	58	0,75	58,75	71,25
6	HHG	II	58	0,00	58,00	71,25
7	FN	II	60	0,00	60,00	71,00
8	Caravelis	II	59	0,00	59,00	71,00
9	AD	II	59	0,00	59,00	71,00
11	FP	I	59	0,75	59,75	70,75
12	WP	IV	59	-0,25	58,75	70,75
15	DSDI	V	57	1,00	58,00	70,75
25	RQJL	SJ	59	0,75	59,75	69,75
27	AG	I	58	0,75	58,75	69,75
33	VHJ	VI	60	-1,00	59,00	69,00

Sammanlagt betyg = grundbetyget × korrigeringskoefficienten beräknad av GD.
Totalt = sammanlagt betyg + ålder + tjänstetid.

- 37 Varje generaldirektorat skrev dessutom rekommendationer vad beträffar de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran. Generaldirektoratet för presidiet (GD I) skrev två rekommendationer avseende i första hand FP och i andra hand AG. Generaldirektoratet för utskott, kommittéer och delegationer (GD II) rekommenderade sju tjänstemän, nämligen i fallande ordning KC, FN, CC, VARJ, HHG, AD och slutligen sökanden. Generaldirektoratet för information och presstjänst (GD III) rekommenderade tre tjänstemän, varav CCH angavs på första plats, LJ på andra plats och SPJ på tredje plats. Generaldirektoratet för forskning (GD IV) rekommenderade fyra tjänstemän, nämligen i fallande ordning PF, WP, LA och PF. Generaldirektoratet för personal, budget och finans (GD V) rekommenderade tre tjänstemän, varav DSDI angavs på första, PP på andra och PR på tredje plats. Generaldirektoraten för administration (GD VI) och för översättning och allmänna tjänster (GD VII) samt rättstjänsten rekommenderade VHJ, BM respektive RQJL.
- 38 Det framgår emellertid av befordringskommitténs protokoll att generaldirektoratens rekommendationer endast kunde "läggas till handlingarna inom gränsen för 20 procent av [de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran]". Det kan i detta avseende påpekas att endast fjorton rekommendationer, nämligen de två som skrivits av GD I, fyra av de sju som lagts fram av GD II, två av de tre som skrivits av GD III, två av de fyra som lagts fram av GD IV, en av de tre som skrivits av GD V och de rekommendationer som lämnats av GD VI, GD VII och rättstjänsten, ansågs kunna läggas till handlingarna och beaktas av befordringskommittén vid det ifrågasatta befordringsförfarandet. Härav följer att befordringskommittén redan från början av förfarandet ansåg att de rekommendationer som avsåg andra tjänstemän som kunde befordras, däribland sökanden, inte kunde läggas till handlingarna. Det kan dessutom påpekas att detta protokoll, förutom det korta påpekandet i slutet, enligt vilket "befordringskommittén även har gjort en bedömning av andra [tjänstemän som kan komma i fråga för befordran]", inte innehåller någon hänvisning till namn på tjänstemän som anges utanför gränsen på 20 procent. Under dessa förhållanden framgår det *prima facie* av en läsning av detta protokoll att sökandens kvalifikationer inte har beaktats av befordringskommittén under det ifrågasatta befordringsförfarandet.
- 39 Det framgår dessutom av befordringskommitténs protokoll att kommittén därefter, på grundval av de fjorton rekommendationer som den ansåg kunde

läggas till handlingarna, upprättade en första lista bestående av tjänstemän som hade rekommenderats i första hand av sina generaldirektorat eller sin tjänst. Efter en jämförelse av dessa tjänstemäns meriter föreslogs fyra av dessa för en befordran, nämligen KC, CCH, FP och RQJL. Det kan påpekas att dessa tjänstemän hade angivits på den lista som hade upprättats av generaldirektoratet för personal på andra, tredje, elfte respektive tjugofemte plats. Det skall emellertid konstateras att RQJL:s kvalifikationer, med tillämpning av den jämförelsemetod som användes av befordringskommittén, jämfördes med KC:s meriter, även om RQJL var placerad 23 platser efter KC på den lista som hade upprättats av generaldirektoratet för personal. Det är tydligt att RQJL angavs på den första listan över befordringsbara tjänstemän som upprättades av befordringskommittén, eftersom han var den enda tjänsteman som rekommenderades av rättstjänsten. Befordringskommittén upprättade därefter en andra lista över tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran, bestående av fyra namn, efter att ha jämfört kvalifikationerna hos de tjänstemän som hade rekommenderats i andra eller tredje hand av sitt generaldirektorat eller sin tjänst med kvalifikationerna hos de tjänstemän som fanns på dess första lista men som "lagts åt sidan för en kompletterande jämförande bedömning".

- 40 I slutskedet av förfarandet inför befordringskommittén föreslog denna åtta tjänstemän för befordran, nämligen de som hade angivits på första, andra, tredje, sjunde, elfte, tolfte, femtonde, och tjugofemte plats på den lista som hade upprättats av generaldirektoratet för personal. Det kan återigen konstateras att namnen på övriga tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran, även de som angavs före den tjänsteman som stod på tjugofemte plats på den ovannämnda listan, däribland sökanden, inte nämns i befordringskommitténs protokoll. Detta protokoll innehåller mycket detaljerade uppgifter om de tjänstemän som rekommenderats inom den gräns på 20 procent som fastställdes i meddelandet av den 5 juni 1998, men protokollet nämner endast mycket kort och i allmänna ordalag de övriga tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran. Vad beträffar sökanden framgår det att han fanns angiven på sjunde plats på den lista som utarbetades av hans generaldirektorat för rekommendation till befordringskommittén, i strid med det ovannämnda tröskelvärdet. Trots att han, med ett sammanlagt resultat på 71 poäng, hade angivits som sjunde namn på den lista som hade upprättats av generaldirektoratet, på delad plats med två

andra sökande, jämfördes hans kvalifikationer följaktligen inte med till exempel RQJL:s kvalifikationer, vilken med ett totalt resultat på 69,75 poäng hade placerats på tjugofemte plats på denna lista.

- 41 Härav följer att befordringskommittén i praktiken endast jämförde de tjänstemäns kvalifikationer som hade rekommenderats inom gränsen för de 20 procent av tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran per generaldirektorat. I stället för att utgöra tilläggsinformation som kunde beaktas vid en jämförelse av kvalifikationerna hos de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran blev generaldirektoratets rekommendationer, och i synnerhet deras rangordning, den grund på vilken en jämförelse gjordes som begränsades till fjorton av de nämnda tjänstemännen. Endast den avgörande betydelse som rekommendationerna hade i befordringsförfarandet kan förklara varför det under det allra första skedet av jämförelsen av kvalifikationerna hos de befordringsbara tjänstemännen företogs en jämförelse av de tjänstemän vars namn fanns angivna på andra, tredje, elfte och tjugofemte plats på den lista över tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran, vilken hade upprättats av generaldirektoratet för personal, och inte av de tjänstemän som hade angivits bland de åtta första på denna lista. Det kan således konstateras att befordringskommittén inte jämförde kvalifikationerna hos alla de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran och att alla dessa tjänstemäns betygsrapporter, trots att de utgör en oundgänglig bedömningsfaktor, inte beaktades av denna kommitté.
- 42 Parlamentet har i sina inlagor och vid förhandlingen gjort gällande att den lista som upprättades av generaldirektoratet för personal samt befordringskommitténs beslut och förslag endast utgör mellanliggande och förberedande led inför det slutliga beslutet om befordran, och att tillsättningsmyndigheten har fattat detta beslut efter att ha prövat alla uppgifter som stod till dess förfogande, nämligen den ovannämnda listan, befordringskommitténs beslut och förslag, generaldirektoratets rekommendationer och förslag samt övriga uppgifter av intresse.

- 43 Förstainstansrätten erinrar i detta avseende om att tillsättningsmyndigheten enligt fast rättspraxis är skyldig att beakta den lista över befordringsbara kandidater som har upprättats av befordringskommittén, även om den anser att den måste frångå denna lista (förstainstansrättens dom av den 30 januari 1992 i mål T-25/90, Schönherr mot Ekonomiska och sociala kommittén, REGP 1992, s. II-63, punkt 28). I det aktuella fallet beslutade tillsättningsmyndigheten att befordra samma tjänstemän som dem som befordringskommittén föreslog. Parlamentet har dessutom vid förhandlingen bekräftat att tillsättningsmyndigheten, i förevarande fall parlamentets generalsekreterare, förfogade över betygsrapporterna för de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran, den lista över dessa tjänstemän som hade upprättats av generaldirektoratet för personal, generaldirektoratets rekommendationer samt befordringskommitténs protokoll och förslag. Tillsättningsmyndigheten hade följaktligen kännedom inte endast om dessa två senare uppgifter utan även om det sätt på vilket befordringskommittén hade beaktat de befordringsbara tjänstemännens kvalifikationer. Eftersom det inte finns någon uppgift som talar emot det, tyder allt på att tillsättningsmyndigheten, för befordran, till lönegrad A 4, har valt ut samma tjänstemän som befordringskommittén efter att ha följt samma jämförelseförfarande eller jämförelsemetod. Under dessa förhållanden ålåg det parlamentet att bevisa att oegentligheterna i förfarandet inför befordringskommittén inte medförde ett oriktigt slutresultat av det ifrågasatta befordringsförfarandet, och att tillsättningsmyndigheten tillämpade en annan jämförelsemetod än denna kommitté och faktiskt jämförde kvalifikationerna hos alla tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran.
- 44 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att parlamentet inte har företett minsta bevis för att tillsättningsmyndigheten faktiskt jämförde kvalifikationerna hos alla de tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran. Parlamentet har inte heller förklarat hur tillsättningsmyndigheten kunde befordra exakt samma tjänstemän som dem som befordringskommittén hade föreslagit med tillämpning av en metod för att jämföra kvalifikationer som skulle vara annorlunda än den som kommittén tillämpade.
- 45 Av vad ovan anförts följer att såväl förfarandet inför befordringskommittén som förfarandet inför tillsättningsmyndigheten skall anses vara behäftade med oegentligheter, eftersom de inte har inneburit en jämförelse av kvalifikationerna hos alla de tjänstemän som kunde befordras.

- 46 Parlamentets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad A 4 vid befodringsförfarandet år 1998 skall således ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga delarna av den grund som har åberopats av sökanden eller den nya grund som åberopades av denne under förhandlingen.

Yrkandena om skadestånd

Parternas argument

- 47 I andra hand har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall förplikta parlamentet att betala 100 000 BEF i skadestånd för den ideella skada sökanden har lidit på grund av att parlamentet inte i rätt tid begärde att få uppgifter från Bank of England om hans yrkesmässiga kvalifikationer i samband med hans tjänstgöring där, nämligen mellan den 1 oktober 1997 och den 30 september 1998, medan de yrkesmässiga kvalifikationerna under denna period för övriga kandidater som kunde komma i fråga för befordran beaktades i jämförelsen när rekommendationerna utarbetades. I sin replik har sökanden anfört att denna skadeståndstalan kan tas upp till prövning.
- 48 Parlamentet anser att talan om skadestånd för ideell skada inte kan tas upp till sakprövning. Parlamentet har dessutom gjort gällande att sökanden inte har bevisat att det föreligger ett rättsstridigt agerande, en verklig skada och ett orsakssamband mellan jämförelsen av arbetsprestationer under tiden han var utsänd och fastställelsen av rangordningen i rekommendationerna från hans

generaldirektorat (förstainstansrättens dom av den 27 februari 1992 i mål T-165/89, Plug mot kommissionen, REG 1992, s. II-367).

Förstainstansrättens bedömning

- 49 Utan att pröva huruvida skadeståndsyrkandet kan tas upp till sakprövning och även om det antas att sökanden har lidit skada, kan det påpekas att ogiltigförklaringen av beslutet att neka befordran i vilket fall som helst utgör en tillräcklig och lämplig ersättning för denna skada (förstainstansrättens dom av den 9 mars 2000 i mål T-10/99, Nuñez mot kommissionen, REGP 2000, s. I-47 och II-203, punkt 48).
- 50 Härav följer att talan om att parlamentet skall förpliktas betala 100 000 BEF i skadestånd för den ideella skada sökanden anser sig ha lidit skall ogillas.

Rättegångskostnader

- 51 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att parlamentet skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom parlamentet har tappat målet, skall sökandens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) **Parlamentets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad A 4 under befordringsförfarandet år 1998 ogiltigförklaras.**
- 2) **Skadeståndsyrkandet ogillas.**
- 3) **Parlamentet skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 maj 2001.

H. Jung

Justitiesekreterare

P. Lindh

Ordförande